

Aldona Chmielowska

Wolbórz, woj. piotrkowskie. Stanowisko 2

Informator Archeologiczny : badania 20, 206-207

1986

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

nej wystąpiła ceramika i słabo zachowana, a więc trudna do identyfikacji moneta. Z warstwą tą można także łączyć jedną jamę. W intensywnie ciemnej warstwie przeworskiej wystąpiły duże ilości ceramiki, polepy, kości zwierzęcych oraz dwustozłkowy przęślik gliniany i kabiak żelaznej zapinki. Z tym okresem można także połączyć dwie jamy postępowe, zbudowane z kamieni paleniskie oraz głęboką jamę wypełnioną ogromną ilością ceramiki, polepy, kości zwierzęcych oraz kamieniami. Być może jama ta i pobliskie palenisko są pozostałościami większego domostwa nie uchwyconego w sondażowym wykopie.

Badania nie będą kontynuowane.

WŁOCŁAWEK

Uniwersytet Łódzki
Katedra Archeologii

Badania prowadził dr Leszek Wojda przy współudziale mgr K. Nadolskiej. Opieką naukową sprawował doc.dr Jerzy Kwieciński. Finansował MKI we Włocławku. Szósty sezon badań. Miasto /XIII-XX w./

Badania koncentrowały się na uchwyceniu zachodniej granicy najstarszego osadnictwa w rejonie Starego Miasta /rejon Pałacu Biskupiego ul. Gdańska/ oraz na rozpoznaniu stratygrafii i chronologii osadnictwa na terenie Wzgórza Katedralnego.

Wykonano 2 wykopy o powierzchni 15 m² oraz 27 odwiertów w 3 ciągach o skoku między odwiertami od 5 do 10 m. Zgromadzono w wyniku badań 138 fragmentów ceramiki, 21 fragmentów przedmiotów metalowych, 20 fragmentów szkła naczyńowego i nieliczne ułamki kości zwierzęcych.

Efektom przeprowadzonych prac było uchwycenie zachodniej granicy najstarszego osadnictwa w pobliżu dawnego grodu, na linii ul. Gdańskiej. Wzmiankowany poziom osadniczy znajduje się 5,20 m poniżej obecnego poziomu użytkowego. Materiał ceramiczny pozwala początki tego osadnictwa wstępnie określić na XII-XIII wiek. Zatem odkryty poziom osadniczy pod względem chronologii koresponduje ze śladami osadnictwa odkrytymi w 1985 r. u zbiegu ul. Gdańskiej i Zamczej oraz z najstarszymi wzmiankami źródłowymi o osadnictwie wczesnomiejskim we Włocławku. /250-5%.

Prace badawcze prowadzone na Wzgórzu Katedralnym ujawniły ślady prac niwelacyjnych i budowlanych z XIX-XX w. oraz pozostałości warstwy osadniczej z XV-XVI w.

Materiały znajdują się w Katedrze Archeologii U.Ł. Obszerniejsze sprawozdanie w archiwum MKI we Włocławku.

Badania będą kontynuowane.

WOLBÓRZ
woj. piotrkowskie
Stanowisko 2

Muzeum Archeologiczne i Etnograficzne
w Łodzi

Badania prowadziła dr Aldona Chmielowska. Finansował MKI w Piotrkowie Trybunalskim. Piąty sezon badań. Stanowisko średniowieczne i nowożytnie.

Kontynuowano badania wykopaliskowe na obszarze staromiejskim, położonym w widłach rzek Moszczanki i Wolbórki. Celem tych badań jest odkrycie relikwów, znanego ze źródeł pisanych, wczesnośredniowiecznego grodu.

W kolejnych dwóch /nr 6 i 7/ wykopach sondażowych, usytuowanych w obrębie dawnego rynku na wprost wejścia do kościoła odkryto warstwy kulturowe zawierające dość liczny ruchomy materiał zabytkowy; z czasów od przełomu wczesnego-i późnego średniowiecza poczynając na nowożytnym kończąc.

W obydwu sondażach natrafiono na przeciętnej głębokości 120 cm od dzisiejszej powierzchni, na warstwie silnej spalenizny o miąższości około 5-10 cm, będącej pozostałością jednego z pożarów, które w czasach nowożytnych dotknęły Wolbórz.

Na głębokości 220 cm, od dzisiejszej powierzchni, w sondażu nr 7 odsłonięto tkwiące w piasku całcowym przepołowione bierwiono o średnicy około 30 cm, ponad którym na różnych głębokościach zalegały duże kamienie. Ovo bierwiono związane zapewne było z bliżej nieznanymi obecnie konstrukcjami drewnianymi.

Podczas penetracji najbliższego otoczenia Wolborza odkryto, na stoku wysoczyzny językowo-wciętej wcinającą się w dolinę Wolbórki, osadę wczesnośredniowieczną, położoną około 1 km od rynku miejskiego.

Badania będą kontynuowane.

WROCLAW
ul. Kiełbaśnicza

Wojewódzki Ośrodek Archeologiczno-
Konservatorski
we Wrocławiu

Badania prowadzili: Ludwik A. Kamiński, Tadeusz Kaletyn.
Pierwszy sezon badań. Miasto średniowieczne.

W ramach rewitalizacji Miasta Wrocławia, w bloku zachodnim rynku wrocławskiego, podczas wzmacniania fundamentów oficyny północnej budynku przy ul. Kiełbaśniczej 3/4 natrafiono na głębokości 2,5 m na obiekt kloacalny z XIII/XIV w. o wymiarach około 1,2 x 1,2 m oraz piwniczkę. Wewnątrz prostokątnego dołu kloacznego pierwotnie obudowanego deskami wspartymi o pionowo white słupy w warstwie próchnicy przemieszanej z mierzwą odkryto garnki, dzbanki, patelnię, miseczki klepkowe, fragmenty pucharów szklanych. W piwniczce o wymiarach około 1 x 1,5 m. wypełnionej próchnicą odkryto 2 garnki gliniane.

Nadzór robót budowlanych jest kontynuowany.

WROCLAW - Stare Miasto
kościół św. Elżbiety

pałac wczesne średniowieczne

WSCHOWA
woj. łeszczyńskie

Wojewódzki Ośrodek Archeologiczno-
Konservatorski w Lesznie

Badania prowadzili: mgr W. Piszczalowski, mgr E. Lissak,
mgr A. Gwiazdźniński oraz W. Dębski. Finansował WOAŁ Leszno.
Drugi sezon badań. Miasto średniowieczne /od poł.
XIII do XIV w./.

Kontynuowano prace ratowniczo-wykopaliskowe w ub. roku przez P.P.PK3 o/Wrocław.

Oczyszczono wykop nr I a następnie pogłębiono go do 460 cm od współczesnego poziomu, uzyskując całość na powierzchni ok. 10 m². Profile wykopu ukazały pełną stratygrafię nawarstwień miejskich. W pld.-wsch. części wykopu wystąpił fragment muru kamiennego /narożnik/ zbudowanego z otoczek o średnicy ok. 20-30 cm spojonych zaprawą glinianą. Krótsza ściana muru o dł. 70 cm wchodziła w profil południowy a dłuższa o dł. 230 cm w profil wschodni wykopu. Obiekt wystąpił na głb. 250 cm a posadowiony został na głb. 366 cm od współczesnego poziomu. Fragmenty cegieł gotyckich zalegających na koronie muru, jak również w warstwie przylegającej, wskazują, że stanowił on część fundamentów budowli gotyckiej.

W pld.-wsch. części wykopu zalegały drewniane elementy budynku mieszkalnego, wykazującego wielofazowość użytkowania. Pierwszy poziom konstrukcji ukazał się na głb. 220 cm a najniższy na gł. 390 cm od współczesnego poziomu. Budynek posiadał konstrukcję suwniko-łatkową.